

Hét Határ

Református hitéleti lap

XVIII. évfolyam 2. szám

2014. február

HÁT RÉSZEKRE SZAKÍTHATÓ-E KRISZTUS?

Olvasandó: 1Kor 1,13

Mindannyian meg tudjuk válaszolni ezt a kérdést egy határozott NEM-mel. Majd eszünkbe jut az a gyülekezeti tag, akire neheztelünk, a lelkész, akit kritizálunk, a presbitérium egyik döntése, ami nem tetszett..., és elszégyeljük magunkat. Amikor egy gyülekezetben felüti a fejét a harag, a pártoskodás, a széthúzás, akkor valami olyasmi történik, mintha részekre szakítanák a Krisztust. Pál apostol ettől óvta a viszálykodásokkal terhelt korinthusi gyülekezetet, amikor felteszi a címben szereplő kérdést.

Krisztus teste, az egyház, sajnálatos módon, részekre szakadva él ebben a világban, de évente legalább néhány napra megvalósulhat az egység, átélhetjük az egymáshoz tartozás érzését a közös igehallgatás és imádság által. Ez volt a célja az idei Ökumenikus Imahét kanadai előkészítőinek is: EGYÜTT lenni, megélni a közösséget egymással és a mi Urunkkal. A hét során felfedezhettük, hogy sokszínűségünk ajándék és nem széthúzó erő, hogy az Istentől kapott lelki ajándékokkal egymásnak szolgálhatunk és akkor töltjük be feladatunkat ebben a világban, ha együtt hirdetjük az evangéliumot. Bátorítást kapunk arra, hogy a versengést félretéve inkább a megegyezés útját keressük. Megerősítést kaptunk abban, hogy szentek vagyunk és hogy Isten változatlanul hűséges hozzánk.

Isten kegyelméből január 19. és 26. között, Rédén ismét megszerveztük az imanyolcادت katolikus, evangélikus és pünkösdi testvéreinkkel összefogva. Vannak olyan testvérek, akik kezdetektől fogva részt vesznek az ökumenikus

imahét alkalmain és voltak közöttünk olyanok is, akik most jöttek először. Estéről estére 40-60 fő volt jelen a református templomban megtartott istentiszteleten. Idén azzal fejeztük ki egységünket, hogy az alkalmakat közös énekes könyörgéssel kezdtük és énekelt áldással fejeztük be. Minden

prédikáció után megvallottuk hitünket a nácea-konstantinápolyi hitvallás elmondásával.

Közöttünk szolgáltak: Vecsey Katalin zirci lelkész, Batty Miklós ny. esperes, Dr. Deijcsics Konrad pannonhalmi bencés szerzetes, Vancsai József bakonyszombathelyi evangélikus lelkész, Dr. Szabó Elődné Melinda tatabányai beosztott lelkész, Németh József pünkösdi gyülekezeti megbízott, Barta Zsolt helyi lelképásztor és Barta Livia beosztott lelkész. Mindannyian úgy tudták tolmácsolni a rájuk bízott üzenetet, hogy az személyesen megérintette a jelenlévőket. Ezekben a fagyos téli esteken lelkünk felemelkedhetett Istenhez és egymástól tanulva épülhettünk hitünkben.

Azzal a reménységgel zártuk az imaheletet, hogy jövőre újra együtt lehetünk Isten megtartó kegyelme által.

„Hát részekre szakítható-e Krisztus?” Személyes tapasztalatból fakadó válaszuk: NEM.

Barta Livia, Réde

"NINCS HIÁNYOTOK SEMMIFÉLE KEGYELMI AJÁNDÉKBAN..."

Textus: Mk 8:14-21 és 1Kor 1:7 (Ökumenikus imaheti istentisztelet)

Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztus által!

Manapság leginkább a pénz az a viszonyítási alap, amivel mérjük, hogy ki milyen gazdag, a pénzen múlik, hogy ki mit tehet meg, ki mit ehet meg, mi lehet az övé, ki mennyire elégedett az életével. Bőjte Csaba testvér írt le egy esetet, amikor egy asszony arról panaszkodott neki, hogy miért nem tud adakozni mások segítségére. Ő is szegény, nagyon be kell osztania azt a kevés kis pénzét, nincs miből adnia. Megkérdezte tőle Csaba testvér: Asszonyom, hány cipője volt 20 éves korában? Mindössze két pár. Hány pár cipője áll most otthon a szekrényben? Legalább 20.- hangzott a válasz.

Van, de még sincs. Sokszor úgy viselkedünk, mintha semmink sem lenne, nem lennénk gazdagok sem anyagi, sem lelki értelemben. Nem azt mondjuk, hogy szegények vagyunk vagy van egy kevés pénzünk, lisztünk..., hanem azt mondjuk -és el is hisszük magunkról-, hogy semmink sincs. Nem azt mondjuk, hogy van néhány barátunk, rokonunk, akiknek a segítségére majd számíthatunk, hanem amikor baj történik velünk akkor pánikba esünk, hogy nekünk senkink sincs, nem terhelhetünk senkit a helyzetünkkel.

A tanítványok is pontosan így viselkedtek. **Van, de még sincs.** Siettek, mert másodszor szálltak hajóba azon a napon. Szinte beugrottak és már indultak is a túlsó partra. A sietségben csak egy kenyeret hoztak magukkal. Néhány órával előtte jóllaktak, hét kosárnyi maradékot szedtek össze a 4000 ember megvendéglése után. Most pedig csak egy kenyér van náluk a hajóban, amiről nemcsak azt gondolják, hogy ennyiüknek kevés lesz, hanem úgy viselkednek, mintha nem is lenne. Azon tanakodtak, hogy nincs kenyerük.

Van, de még sincs. Ott van velük Jézus a hajóban, akivel hatalmas csodát éltek át néhány órával azelőtt. A tanítványok azonban úgy tesznek, mintha nem történt volna semmi, mintha nem a világ megváltójával utaznának egy hajóban. Igen, úgy tesznek, mert nem értik. Nem értik sem Jézust, sem a

helyzetet. A szívük megkérgesedett, a szemük homályos, a fülük süket, az emlékezetük pedig gyenge. Óvakodniuk kell a farizeusok és Heródes kovászától. Óvakodniuk kell attól a gőgös kegyességtől, ami megteveszti az egyszerű hívőket. Óvakodniuk kell államtalantól is, ami gúzsba köti életüket. Jézus a kovász kifejezést használja rájuk, mint valami veszélyforrásra, ami

nagy bajba fordítja életüket, mint ahogy a kovász megkeleszti az egész tésztát. A zsidó gondolkodásban sokszor jelenti a kovász jelképesen a rosszat, a gonoszt, ami félreviszi az embert. A kovással szemben, ott van az egy kenyér. A „csak egy kenyér”- gondolják a tanítványok. Az „egyetlen kenyér”- tudjuk mi, mindannyian. Jézus, aki kenyérként jött ebbe a világba, hogy minden éhezőt jóllakasson, hogy életét szétossza, hogy testét megtörjék. Ő az alászálló mennyei kenyér, az egyetlen, aki által a mi életünk is megéleül.

Van, de még sincs. Mi is így gondolkodunk életünk számtalan helyzetében. Másból keressük kérdéseinkre a választ, másban bízunk. Miért? Még mindig nem értjük? Még mindig keményszívűek vagyunk? Nem emlékszünk csodáira? Hányszor emelt fel életünk során? Hány betegségen, nehézségen vitt keresztül Isten az Ő kegyelméből? Hányszor vitte sikerre reménytelennek tűnő ügyünket? Vegyük észre, hogy **az egy kenyér, az nem kevés, hanem a minden.** Ne becsljük le Isten ajándékát: az egyetlen Fiát, akit elküldött közénk. Az ő hatalmából mindenki meggyógyult, aki csak megérintette őt, az ő szeretetéből a megváltás forrása fakadt a kereszten. **Ő nem a csak egy kenyér, hanem az egyetlen,** aki itt van velünk életünk hajójában. Ha továbbra is azt gondoljuk, hogy szegények va-

gyunk, nincs semmink, amit másoknak tovább adhatunk, akkor megtagadjuk Jézust. Ha úgy viselkedünk gyülekezetünkben, egyházunkban, mint akik hiányt szenvednek, akiknél nincs meg a szeretet teljessége, akkor megosztókká válunk. Nem viselkedhetünk úgy, mintha nem lenne kenyerünk. **Nem élhetünk úgy, mint akiknek nincs Megváltójuk.** Nem ülhetünk be templomaink padjaiba úgy, mint akik semmit sem kaptak Istentől. Mindannyian kaptunk lelki ajándékokat, hogy azokkal egymásnak szolgáljunk. Mindenki kapott olyan lelki ajándékot, amelyet meg tud osztani másokkal. Gadagok vagyunk; akkor ne viselkedjünk úgy, mintha szegények volnánk. Az imahét első estéjén hallottunk az egyház közösségére egy jó hasonlatot: az egyház olyan, mint egy kézilabda csapatjáték, ahol mindenki a maga posztján

áll és teszi a dolgát a csapat sikeréért, az edző, vagyis Isten irányítása alatt. Ezt a képet szeretném most folytatni. Méghozzá azzal, hogy Isten mindenkit olyan posztra állít, amihez ért, amire alkalmas. Ehhez a feladathoz meg is adja a lelki ajándékokat. Ezek a lelki ajándékok Isten erejének megnyilvánulásai bennünk és rajtunk keresztül, amikor bármilyen szolgálatot végzünk. A beteglátogatónak megadja a meghallgatás ajándékát, az imádkozónak a kitarítás ajándékát, a lelkigondozónak a vigasztalás és a humor ajándékát, az aszszonyoknak a szolgálatkészséget, a presbiternek a bölcsességet... Vállalt szolgálatainkhoz megadja a bátorságot, megadja az időt és minden szükséges feltételt.

Van, és mégis van! A hiány megfogalmazásától remélem mindannyian eljutottunk oda, hogy Krisztus által gazdagnak érezzük és mondjuk magunkat. **Van megváltónk és mindenünk megvan,** amire szükségünk van az értelmes és szolgáló élethez. Jézus ott van velünk életünk hajójában. De ami még ennél is fontosabb: ott van velünk egyházunk hajójában. Ezt fejezi ki az ökumenikus mozgalom logója is: egy hajó kereszt alakú árbóccal. Krisztus jelenléte megajándékoz, meggazdagít és bölcsességre juttat mindannyiunkat. Ámen.

BIBLIA ÉS A BAPTISTÁK HEIDELBERGI

KÁTÉ

Amikor az idejű ökumenikus imahét előkészületei során az egyházaknak választaniuk kellett valamilyen jelképet, a baptista egyház nevében a Bibliát választottam. Tettem ezt annak a tudatában, hogy a Biblia minden keresztyén közösség közös kincse, tulajdonképpen mindannyian „ezt tesszük oda az asztalra”.

Tudom azt is, hogy a református egyház, Károli és más bibliafordítások gondozója és letéteményese valószínűleg sokkal többet tett nálunknál a Biblia hazai megismertetéséért, széles körű használatáért. Ugyanakkor a baptistákra előtörténetükben (anabaptizmus), majd elterjedésük és növekedésük során folyamatosan jellemző a teljes Írás tisztelete, egyéni, családi és gyülekezeti használata. A baptisták történelmük során folyamatosan részt vettek a Biblia kiadásában is, és terjesztését sokrétűen támogatták. Példának okáért, a Brit és Külföldi Bibliatársulat (a Bibliatársulat jogelődjének) eszméje John Hughes (1769-1833) baptista prédikátorban fogalmazódott meg, s J. G. Oncken, az európai baptizmus egyik meghatározó személye élete során kétféle Bibliát terjesztésében működött közre.

A reformáció harmadik ágaként létrejött anabaptizmus mozgalom a kezdetektől a Biblia megismerésére és az abból tanult személyes alkalmazására helyezte a hangsúlyt. Hubmayer Baltázár, az anabaptisták egyik legjelentősebb teológusa így ír erről 1523-ban: „Ahol ismeretem nem helyes és nem keresztyén, kérlek mindnyájukat Jézus Krisztus által, helyesbítsék ítéletemet testvériesen és keresztyén módon a Szentírással. Akarok helyesbítést kapni, mert Isten Igéjét fogom követni szándékosan, és teljes engedelmségben ítélete alá rendelem magam...”

Az újkori baptizmus a XVII. század elején, a reformáció utáni első jelentősebb ébredés, a puritán ébredés nyomán indult el, és következetesen ragaszkodott a Sola Scriptura reformátori elvéhez. A hit és mindennapi élet egyedüli zsinórmértékének a teljes Szentírást tekintette.

A XIX. században, a baptisták magyarországi elterjedése idején, szoros kapcsolat állt fenn a Biblia, a bibliakörök és a baptisták között. A Brit és Külföldi Bibliatársulat legtöbb Kárpát-medencei munkatársa (előbb-utóbb) baptistaként végezte a szolgálatát. Áldozatosan terjesztették a Bibliát, annak részleteit. Kitartó munkájukról így ír Balogh Ferenc debreceni református professzor: „Falvakon, hegyek között, forró- és jégvidéken, gyalog ösvéren, hajón, vasúton, gúnyval, nélkülözéssel, idő viszontagságaival küszködő, megrendült egészségű, de kötelességüket teljesítő hű munkásai a bibliaterjesztésnek... Nagy börtáskával a vállukon vásárokban járva kínálják a Bibliát. – Jó könyvet vegyenek! – hangoztatják léptenyomon.”

Az elődök áldozatos szolgálata révén létrejött Magyarországi Baptista Egyház hitvallásának első pontja is a Szentírásról szól. Jelképezi, és egyben kifejti azt a meggyőződésünket, hogy a kinyilatkoztatott Ige „a keresztyén hit tévedhetetlen és kielégítő szabályozója, legfőbb +tanácsadónk a mindennapi élet dolgaiban és a legtökéletesebb próbakő, amellyel minden emberi hagyományt, tanítást és gyakorlatot megvizsgálhatunk.”

Közösségünk számára ma is elkötelező és érvényes az az örökség, amit elődeink a

Szentírással kapcsolatban ránk hagyományoztak. Családi és gyülekezeti életünkben ma is meghatározó fontosságú a Biblia olvasása, tanulmányozása, az arról szóló beszélgetés. Így gyakoroljuk ezt otthonainkban, a gyülekezeti vasárnapi iskolában és az istentiszteleteken, a Baptista Hittan/Bibliaismeret keretében és mindazokon a fórumokon, melyeken megszólalhatunk. Az apostollal együtt valljuk: „A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy tökéletes legyen az Isten embere, minden jó cselekedetre felkészített.” (II. Tim. 3,16-17)

Papp János, fotó: Vargosz

Forrás: reformatus.hu

111. *Mit vár tőlünk Isten a nyolcadik parancsolatban?*

Isten elvárja, hogy felebarátom hasznát, ahol csak lehet, előmozdítsam, vele úgy bánjak, ahogy szeretném, hogy mások velem bánjanak, és hűségesen, kitartóan végezzem munkámat, hogy másoknak, ha szükségét szenvednek, segíteni tudjak.

112. *Mit akar a kilencedik parancsolat?*

Isten azt akarja, hogy embertársam ellen hamisan ne tanúskodjam, szavát félre ne magyarazzam, ne gyalázzam, ne rágalmazzam, meghallgatása nélkül, könnyelműen hírbe ne hozzam.

Ha Isten haragját magamra vonni nem akarom, kerüljem a hazugságot és a csalást, mint az ördög mesterkedéseit. A törvény előtt és más hivatalos eljárásban az igazságot kedvelem, őszintén kimondjam és megvalljam, felebarátom tisztességét és jó hírnevét pedig tőlem telhetően megoltalmazom és előmozdítsam.

113. *Mit akar Isten a tizedik parancsolatban?*

A tizedik parancsolatban azt akarja Isten, hogy soha kedvem ne támadjon rá, de még eszembe se jusson, hogy az ő parancsolata ellen vétkezem. Ellenkezőleg: mindig mindenféle bünt szívből gyűlöljek, és kedvemet leljem minden igazságos dologban.

114. *Aki Istenhez megtért, maradéktalanul megtartja ezeket a parancsolatokat?*

A parancsolatokat senki teljesen megtartani nem tudja. Amíg ebben az életben járnak, a legszentebbek is csak kezdők az engedelmségben. Bár nagyon komoly a szándékuk, hogy Isten parancsolatai szerint – mégpedig minden egyes parancsolata szerint – fognak élni.

MILLIÁRDOSOK ÉS NYOMORGÓK

Irreálisan hatalmas vagyon van a világ 85 leggazdagabb emberének kezében - ez derül ki a szegénység felszámolásáért küzdő nemzetközi szervezet, az Oxfam frissen publikált adataiból. A számok azt mutatják ugyanis, hogy a 85 szupergazdag vagyona ugyanannyi, mint a 3,5 milliárd legszegényebb emberé. Egy szám, ami sokkolta a világot: milliárdosok és nyomorgók penzcentrum.hu

"A tanulmány szerint a gazdasági erőforrások hatalmas koncentrációja veszélyezteti a politikai, gazdasági rendszerek működését, fokozza a társadalmi feszültségeket."

Egy szupergazdag ember vagyona kb. 41,17 millió ember vagyonának felel meg. Négy Magyarországnyi, egy Lengyelországnyi, fél Német és Franciaországnyi, ötöd Oroszországnyi, nyolcadnyi USA lakoságnak felel meg. Persze ez azért nem ilyen egysze-

rű. Nem feltételezhetjük, hogy a gazdagok egyforma gazdagok, sem azt, hogy a szegények is egyformán lennének szegények. Ebben a nagyságrendben azért a gazdagság esetén már nem arról beszélünk, hogy pár arany fülbevalóval több van, vagy a pármái sonka nem ritka étel a konyhán. Itt már nem az életminőségről van szó.

Miről beszélhetünk tehát? Inkább arról, hogy ennyi emberrel rendelkeznek, ha akarnak. Ha tetszik élet-halál urai. Befektetéseikkel, vagy átcsoportosításaikkal kormányokat, országokat tehetnek

lakhatatlanná, vagy kényeztethetnek, ha úgy tetszik. Embereket emelhetnek fel az uralomba és összegyűrve dobhatnak a kukába. Mindezt azért teszik, mert talán van egy álmuk. Hatalmat jelent ez. Esetleg "izmusokat" támogatnak.

Közben nem tudjuk hogyan élnek. Van aki metrózik, és régi antennás nokiát használ. Van akinek érettségije sincs. Van aki üldögél egy sátorban és bedu-in lányt szeret, neki szedegeti a körörszát. Nyilván furcsaságok is vannak, meg számunkra érthetetlen szokások. Visszaviszi az

üres üveget a boltba, vagy szelektíven hulladékot gyűjt. Lehet, hogy már fogalma sincs a többi ember hétköznapi életéről. Esetleg úrturista lesz, ami pár milliárdba kerül. Egy humorista mondogatta, hogy neki nincs egy milliárdja az ürrepülésre. Konkrétan egy milliárdja sincs. Egyáltalán nincs. Nem tudjuk igazán hogy élnek. Ezen gazdasági állapotok között bárhogy. Nem kell már túl komolyan vennie magát és másokat sem. Persze lehet sznob is, vagy különc. Lehet autoriter, vagy megengedő személyiség. Lehet szigete vagy hajója és villája. De lehet, hogy éppen Velorexet gyűjt vagy Trabantot. Ezt mi nem fogjuk sem elérni, sem érteni.

De egy biztos, hogy a világ társadalmi változásaira hatásuk van. Országokat plántálnak, forradalmakat gerjesztenek, megmozdulásokat támogatnak, véres gyémántokkal, fegyverekkel üzletelnek, nyersanyagokat birtokolnak, bankhálózatokat, egész gazdaságokat építenek. Birtokolják az energiaszektor.

Teljesen mindegy milyenek embernek, velük nem történnek a dolgok. Sokkal

inkább ők alakítják a történéseket. Ez vagyonhoz köthető? Nem hiszem. Ebben a kategóriában a birtoklás nem nagy szám. Inkább az a tudat, hogy nélkülük semmi sem történhet. Végző soron csak akkor történhetnek a dolgok, ha belegeztem. Lehetnek a tudomány

és kultúra mecénásai. De bizonyosan centre pontosan elszámoltatnak mindennel. Mindent alárendelnek a céljaik, álmaik megvalósításának. Minden támogatás, mozdulat okkal történik.

Jól van-e ez így? Szerintem nem. Könnyedén előfordul, mert megtehetik, mert hatalmuk van rá, hogy ön és közveszélyes dolgokra adják a fejüket. Olyan istenszerűnek, és így talán sérthetetlennek gondolják magukat. Az álmaik és vágyaik megvalósítása nem egyezik a több millió ember érdekével és mégis megcsinálják.

Bárhogy is éljen, bármilyen életminőségben, a vége neki is ugyanaz. A programozott sejthalál nem kerüli el. Bízhat a hibernálásban, klónozásban. Mégiscsak egyszeri ember. Lehet, hogy ő és a kicsinek nem nevezhető világa közel összehasonlíthatni, de van egy pillanat, amikor ez nem számít. Nem fogja megmenteni, sem segíteni.

Adjuk vissza Istennek a rendezés jogát és mi fogadjuk el a nekünk szánt helyet, hogy helyesen és felelősen lássuk az életünket.

ELKÉSZÜLT AZ IFJÚSÁGI TÁBOR

Engedélyek, hivatalos papírok mind megvannak! Pecsétek sokasága a helyére került.

Fontos ez, nagyon is fontos, hiszen hivatalosan ez mutatja, hogy elkészült Kömlődön az új ifjúsági tábor.

Nekünk persze van ennél jóval fontosabb, mégpedig az, hogy Isten megtartó kegyelme és szeretete erőt adott ahhoz, hogy végbevigyük régóta dédelgetett álmunkat.

A Kömlödi Református Egyházközség Lakóotthonának tetőterében készült el a létesítmény.

A beruházó és projektgazda az intézményünk mellett működő Rendezett

szükséges berendezési tárgyat sikerült megkapnunk. A Magyar Református Szeretetszolgálat segítségével hazaszállítottuk ezeket. Persze megelőzte ezt a hat napig tartó kemény bontási munkálat a helyszínen.

Elkészült immár a tábor, nagy szertettel várunk minden érdeklődőt.

A megépített ifjúsági tábor lehetőséget nyújt intézményünk gondozottjaihoz hasonló fogyatékkal élő fiatalok szálláslehetőségének megoldásához. Hasonló intézmények csoportjait tudnánk fogadni, ezáltal kapcsolatokat tudnak teremteni sorstársaikkal. Egyéb ifjúsági csoportok fogadásával pedig lehetőség

határon túli magyar intézmények kapcsolatai által szálláslehetőség biztosítása. A helybeli és a környékbeli turisztikai látványosságok bemutatásának lehetősége. Egyéb ifjúsági csoportokkal kapcsolatteremtési lehetőség. „Ismerd meg fogyatékkal élő embertársad életkörülményeit.” Olyan iskolák tanulócsoportjainak fogadása ahol a fogyatékkal élők gondozására való felkészítés folyik. Szakirányú középiskolák, főiskolák. Fontosnak tarjuk, hogy értelmileg sérült gondozottjaink a megépítendő ifjúsági szállás lehetőségeit kihasználva közelebb kerülhessenek hasonló életet élő sorstársaikhoz, valamint az „ép” társadalomból érkező fiatalok megismerhessék gondozottjaink másságát, ezáltal segítve az integrációjukat.

Sok szeretettel várunk hittanos táborozókat, megítélésünk szerint a környezet kiválóan alkalmas fiataljaink együttléte számára.

Osztálykirándulások szálláshelye lehet a tábor, hiszen számos látnivaló van környékünkön. Az ország távolabbi vidékeiről érkező gyülekezeti kirándulócsoportok szálláshelyeként is jó szívvel ajánlható intézményünk.

Az ifjúsági szállás honlapja a minden szükséges információt tartalmaz.

www.komlodtabor.refdunantul.hu

Bogáth István

Életek Világa Alapítvány volt. A lebonyolítást a már jól összeszokott csapat végezte, akiknek ez immár az ötödik nagy beruházásuk volt.

A Darányi Ignác Terv keretéből 15.6 millió forint pályázati támogatást nyertünk, ez adta az alapot az építkezéshez.

A lakóotthon tetőterében szabadon felhasználható volt mintegy 310 m² terület. Ide álmodtuk meg a lakószobákat, a társalgót, a konyhát, a vizesblokkokat, tároló helyiségeket.

A létesítmény viszonylag hamar megépítésre került, azonban a szokásos helyzet most is felmerült, most is az volt a legkevesebb, mint eddig mindig ez pedig a pénz.

A berendezési tárgyakra nem volt meg a szükséges összeg. Pályáztunk is Nemzeti Erőforrások Minisztériumában arra a bizonyos egyházi keretre, de sikertelenül.

Persze nem adtuk fel és ekkor sietett segítségünkre Reinhard Fischbach testvérünk. Németországból az összes

fogyatékkal élők életkörülményeit. A szálláshelyek értékesítése hozzájárul az alapcél megvalósításához, ezzel is támogatható az intézmény működése. A szálláshoz tartozik egy meglévő 80m²-es fedett, fából készült épület, mely a szabadidős foglalkozások helyszíne is lehet. 4300m²-es kert veszi körül e megépítendő tábort. Ezáltal szabadterei sátorozás is lehetséges a nyári időszakban. Értelmileg sérült fiatalok táboroztatása az ország különböző intézményeinek bevonásával. Meglévő külföldi – német - holland –

"ISTEN ÁLDD MEG A MAGYART.."

Január 22. a magyar kultúra napja – erről minden évben megemlékezünk a tanítványainkkal. 1823-ban ezen a napon fejezte be Kölcsey Ferenc a Himnuszunk kéziratát. Az idén a Dadi Református Általános Iskolában a megemlékezésen kívül csatlakoztunk az „Együtt Szaval a Nemzet” országos akcióhoz is. Az első óra előtt rövid műsorral kezdtük a napot, a szünetekben diákjaink az iskolarádióban olvasták fel kedvenc költeményeiket, de a fő esemény a nagyszünetben következett. A legnagyobb tanterünkben gyűlt össze a felső tagozat, hogy az internet segítségével mi is részesei lehessünk az egész világra kiterjedő kezdeményezésnek. Dél előtt 10 órakor megszólalt a gong. A Budajenői Általános Iskolából előben irányította Jordán Tamás színművész a szavalást. Az előzetes jelentések alapján Csíkszeredától a Felvidékre át Los Angelesig több mint 15000 intézmény 100 ezer diákja kapcsolódott be a közös versmondásba. Az eseményt a Miniszterelnökség Emberi Erőforrások Minisztériuma Köznevelésért Felelős Államtitkársága ajánlotta. Az eseményt a Magyar Televízió több helyszínről közvetítette. Mi a dadi református iskolával többször is részt vettünk már a magyarságot ha-

tárookra való tekintet nélkül átfogó, hasonló jellegű Mesemaráton rendezvényén, de az eddig nem kapott ekkora sajtónyilvánosságot. (Az ideit egyébként február 18-án Móricz műveiből szervezik, és annak is részesei leszünk.) Örülök, hogy ebben a kicsi iskolában is sikerült megszervezni ezt a mai eseményt. Számomra nagy élmény volt,

hogy a dadi diákok is „együtt szavalták a nemzettel” a Himnuszot. Ez a mű összetartozásunk egyik kifejezője, és annak a nemzeti kultúrának a része, amit senki más nem fog helyettünk megőrizni és megbecsülni.

Sárköziné Csonka Zita
Dad

REFORMÁTUS BÁL NAGYIGMÁNDON

Január utolsó szombatján immár 5. alkalommal került megrendezésre a Református Bál a Magos Művelődési Házban.

Lelkészünk, Sugár Tamás köszöntötte az egybegyűlteket, majd hivatalosan megnyitotta a bált. Ezután következett a Református Női Kórus, akik erre az estére hagyományosan vidám csujogatásokkal és népi énekekkel készültek, így csaltak mosolyt a közönség arcára.

A bál nyitótáncát Füßy Kinga Brigitta és Pöcze László járták el, akik megadták a ritmust a folytatáshoz, majd a táncparkett gyorsan megtelt állandó zenekarunk, a császári Mocsári Trió zenéjére.

Az este jó hangulatban telt, jó volt egy kicsit kiszakadni a hétköznapi kerékvágásból és beszélgetésekkel, táncal tölteni együtt az időt az ökumenikus hét végén, felekezettől függetlenül.

A bál bevételét egyházközségünk az idén 125 éves jubileumát ünneplő templomunk falára készítenő márványtáblára fordítja, melybe falunkban szolgált lelkipásztorok nevét vésik majd.

Ezúton köszönjük a szervezést Kovács Juliannának és Sugár Tamásnak, illetve mindenkinek, aki bármilyen módon hozzájárult bálunkhoz!

Vincze Judit

GYEREKSAROK

Izmael - egy gyermek, akit Isten szavát meghallotta

Gyerekek! olyan bibliai gyerekekkel találkozhattok a gyereksarok oldalán, akik valamilyen különleges dolog miatt belekerültek a Szentírás valamelyik fejezetébe.

Érdekes elolvasnod a bibliai részeket a saját Szentírásodban is. Áldott olvasást és rejtvényfejtést kívánok!

Bizonyára tudjátok, mik azok a dolgok, amik nélkül az ember nem élhet sokáig. Igen, a levegő, a víz, élelem nélkül nem sokáig élnénk. Aki volt már nagyon szomjas vagy nagyon éhes, az tudja, milyen rossz dolog. A mai történetben egy kicsi fiúval ismerkedhetek meg, aki olyan helyzetbe került, amikor az éhséget és szomjúságot meg kellett tapasztalnia.

A Bibliában olvashatunk egy édesanyáról, akit Hágárnak hívtak. Így talán nem ismered, de úgy, hogy Ábrahám feleségének, Sárának volt a szolgálója, talán igen. Ott dolgozott szorgalmasan Ábrahám házában, és egy gyermeket is szült Ábrahámnak. Izmaelnek nevezték. De Sára, mivel neki nem lehetett gyereke, irigykedett rá. Addig kérlette a férjét, amíg az elküldte a háztól. Szegény lány egy korsó vízzel és némi élelemmel vágott neki a forró sivatagnak. Meddig volt elég az eleség és víz? Nem sokáig. A kicsi gyermek sírt a szomjúságtól és Hágár nem tudott segíteni rajta. Letette egy bokor árnyékába és ő kissé távolabb leült. Nem bírta nézni, hogy szenved a fia. De nem könnyört meg rajta senki, nem látta a szenvedésüket, nem hallotta sírásukat senki? De igen!! A Biblia ezt mondja: "De Isten meghallotta a fiú hangját...és így kiáltott... Hágárnak: Ne félj, mert meghallotta Isten a fiú hangját ott, ahol van. Kelj föl, vedd a fiút, ...nagy népet támasztok belőle.

És megnyitotta Isten az asszony szemét, úgy, hogy meglátott egy forrást...megittatta a fiút...Isten pedig vele volt a fiúval."

Milyen csodálatos lehetett, amikor Há-

gár meghallotta Isten szavát és megittatta végre kisfiát. Te is boldog lehetsz, hiszen Isten téged is lát ott, ahol vagy és hall téged, amikor sírsz, nevelsz, imádkozol vagy éppen a Szentírást olvasod. Sokszor féltél már biztosan a sötétben, vagy egy-egy felmérés előtt, vagy úgy éreztél, téged senki sem ért meg. Isten jobban ismer, mint bárki

ezen a világon, hiszen Ő teremtett. Ne ki bármit elmondhatsz és bátran engedelmeskedj szavának. Emlékezz Hágárra és Izmaelre, milyen kilátástalan helyzetben voltak, de Isten meglátta és megsegítette őket.

Gerecsei Judit

**A két kép kép közt öt apró eltérés van!
Figyelmesen nézd meg és megtalálod mind az ötöt !**

1. Színezd sárgára a nap sugarait !
2. Kösd össze vonallal a pontokat, így megláthatod, hogyan gondoskodott Isten Hágárról és Izmaelről !

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

1 %

Ászár: eltemettük: Zámbó Zoltánt és Horváth Sándornét**Császár:** eltemettük: Biró Bálintot, a gyülekezet egykori gondnokát,
Pordán Zsigmondot, Dr. Sebestyén Róbertnét,**Kecskéden eltemettük:** Pintér Dávidnét**Kömlöd:** eltemettük Fülöp Sándort**Környén Kereszttségben** részesült: Forisek Lilla**Oroszlányon eltemettük:** Bosnyákovics Kálmánt**Vérteskethely:** Temetés: Egri Zoltán,**Réde:** Eltemettük: Horváth Ferencnét, Takács Józsefet, Huszár Jánost, Mikó Ferencet
Megkereszteltük: Bakonyvári Sába Sárát, Bakonyvári Orsolyát, Pallós Leventét,
Manke Emili Mírát

Kedves Testvérünk!

Kérünk, ha adód egy-egy százaléka felől rendelkezél vegyél számításba bennünket is!

A HÉT HATÁR újság kiadójának a

Közelebb Egymáshoz**Alapítványnak adószáma:****18606876-1-11**

és

A Magyarországi Református Egyháztechnikai száma: **0066**

Tudod, ha nem rendelkezél sehogyan, akkor elvesz adód egy százaléka a "nagy kalapban".

A kuratórium

döntése értelmében a Hét Határ kiadási költségeit enyhítjük..

Köszönettel: a kuratórium.

PROFÁN IMA

Uram! Én nem csak teli tüdőből, de teljes szívből énekeltem a templomokban, hogy „Tebened bízunk eleitől fogva...” Mert gazdagnak teremtettél, Uram. A sok mezítlábas hadiárva közt nekem volt apám, aki az asztalra tegye a kenyeret, és volt Atyám, aki naponta megáldotta azt. Én azt is tudtam, hogy Te vagy, aki napközben vigyázod óvatlan lépteimet, s ha leszáll a Nap, megóvod álmodat. Soha nem robbant elhagyott akna a lábam alatt, és a szememet is megóvtad a színes robbanócerezúktól, melyeket gonosz kezek szórtak a kíváncsi gyermekek közé.

Én akkor is hittem Benned, amikor azt mondták, nem vagy, és nem is léteztél soha. A véletlenek titokzatos törvényei alkották meg a világot, és az emberi ész uralkodik mindenk felett. Az emberi ész, mely Téged is megteremtett. És Te mindezt mosolyogva eltűrted, Uram... Nem vitatkoztál, nem szálltál perbe, nem sújtott le bosszúálló karod. Mintha csak azt mondtad volna: „Lássuk, mire mentek nélkülem!”

Láttuk, meg éreztük is a zsigereinkben, mire képes a gonosz. És felüvöltöttünk az égre, ezer sebből vérző testünket neked mutogatva, hogy Isten, ha vagy még az Égben, ezt nem tűrheted tovább! Kértünk, hogy adj erőt, pénzt, paripát, fegyvert, s majd mi véghezvisszük azt, amire rest vagy. Kértünk, könyörögtünk, és Te nem hallgattad meg az imánkat.

Kértelek, Uram, adj bölcsességet, adj hű szeretőt és igaz barátokat. Ismeretlen, vad világba küldtél, kinevettek, sárral hajigáltak, és kitépték a hajamat. Elárult az asszony, kire felesküdtem, és vele nevetett a jó barát.

Adj akkor innom, adj mély dagonyát, hogy ne érezzem legalább a rothadás szagát! — És Te kiütötted kezemből a poharat, és nem hagyta aludnom a viharos éjszakát.

Azt mondtad, türjek, és én újra kértem, mert azt mondták kérj, s megadatik neked. Csak azt akartam, annyit adj, mint másnak, ki régóta megtagad, kicsúfolja, és Pilátus elé citálja az igazságodat. Hiába szóltam, rendre más akartál, mint amire szóra nyitottam ajkamat. Apám szavát kételkedve hittem, s ellened is lázadtam, Uram! Nyiss nekem tért és adj hozzá erőt, hogy kimondhassam, mi oly rég nyomja a szívemet! Csitulj!— Mondtad, s a számra tetted ujjadat.

És gyült a nép, a csöcselék, s háromszor megtagadtalak, mire hajnalt rikkant a réztollú kakas. Pilátus nézett rám bambán, fáradt tekintetében idegen istenek, szájszögletében halvány mosoly; nem hitt nekem. Két légiós kemény vitéz a plebsz közé dobott.

Porban feküdtem, s nem mozdult karom, szívemből is rég elszállt már az akarat. Hittem, hogy végső a perc, s csak annyit kértem, gyors legyen, ha lehet, és Te légy velem. Uram, legyőz-

tél, nincs többé szavam, nem lázadok, nem követelek. Lehajtott fejjel fogadom, mit ajándékozol nekem.

És szólt az Úr, ujját levéve számról; mit láttál, most elmondhatod. Adott hozzá szót, ceruzát is, és maga nézte át a kéziratot. És adott hű társat, aki segít, rendelt mellém jó barátokat. Kertet, madárdalt, szép virágot, asztalomra kenyeret — no nem halomra, csak a mindennapit.

Majd jött a kór, a fájdalom, testembe kín hasít. Uram, kímélj meg tőle — kértem Őt, de nem hallotta óhajom. Legyen hát meg az akarat, tégy szándékos szerint. A harcot lásd, én feladom, kezembe adom sorsomat, s nem kérek már mást, Uram. Csak egyet adj meg még nekem, mit senki más nem adhat; taníts meg úgy, ahogy csak Te tudsz. Taníts, Uram, megbocsátani!

**T.Ágoston László
Budapest.****Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !**

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlöd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlöd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 **email:** hethatarlap@freemail.hu

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641